„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3eiej godzinie po południu, z wyjątkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 91. Czwartek 22. Kwietnia 1869. Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 22. kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa toczyła się debata nad ustawą o szkołach ludowych. Dep. Sawczyński proponował przejść nad tą ustawą do porządku dziennego. Superintendent Schneider zapowiedział wnioski w duchu utrzymania szkół wyznaniowych. Puscotini proponuje wezwać rząd aby przedłożył nową ustawę o szkołach ludowych.

W komisyi konstytucyjnej debatowano nad bezpośredniemi wyborami do Rady państwa. Subkomitet proponuje wezwać rząd o przedłożenie ustawy względem pomnożenia liczby członków izby deputowanych o 203 deputowanych bezpośrednio przez ludność wybrać się mających i o wniesienie odnośnego projektu ustawy wyborczej. Mniejszość proponuje wybory bezpośrednie dla tych krajów których Sejmy nie będą wybierać do Rady państwa. Spodziewają się, że rząd przedłoży jutro swoją deklaracyę.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 21. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa wybrani zostali do delegacyi dla spraw wspólnych, z Czech: Krystyan Kotz, Wächter, Gross, Klier, Schier, Steffens, Bahnhans, Bibus, Daubeek, Limbek; zastępcami: Wolf, Pauer. Z Dalmacyi: Lapenna. Z Galicyi: Ziemiałkowski, Czajkowski, Bocheński, Hubicki, Golejowski, Wężyk. Z Dolnej Austryi: Kaiser, Spiegel, Helferstorfor. Z Górnej Austryi: Figuly, Weichs. Z Salzburga; Froschauer. Ze Styryi: Rechbauer, Kaiserfeld. Z Karyntyi: Lachs. Z Krainy: Svetec. Z Bukowiny: Petrino. Z Morawy: Hopfen, Van der Strass, Mandelblüh, Sturm. Ze Szląska: Demel. Z Tyrolu: Leonardi, Giovanelli. Z Vorarlbergu: Pascotini. Z Istryi: Cerne. Z Gradiski: Stieger. Z Tryestu: Vidulich, zastępcą Colombani.

Berlin, 21. kwietnia. Rada związku celnego niemieckiego zwołana została na dzień 28go b. m. „Nordd. allg. Ztg.“ mówiąc o dziele jeneralnego sztabu austryackiego z wojny r. 1866, nazywa ogłoszoną w niem notę hr. Bismarka do hr. Goltza niedokładnym urywkiem i zamieszcza oryginalną osnowę tej noty. „Gaz. krzyżowa“ oświadcza, iż doniesienie o odwołaniu z Wiednia barona Werthera i zastąpieniu go przez bar. Magnusa (dawniej posła pruskiego w Mexyku) jest zmyślonem.

Paryż, 21. kwietnia. „Le public“ mówiąc o zamierzonej przez cesarzową podróży na wschód, powiada, że nie ma jeszcze nic pewnego, jaką drogę obierze cesarzowa; prawdopodobnie będzie ona obecną otwarciu przekopu suezkiego w październiku.

Florencya, 21. kwietnia. Minister skarbu przedłożył sprawozdanie, w którem wykazuje, iż dn. 1. stycznia 1870 skarb będzie miał do rozporządzalności 64 milionów. Niedobór na r. 1870 wyniesie 94 milionów. Minister zapowiada reformę podatków bez podwyższenia takowych i spodziewa się, że w roku 1875 będzie można sprowadzić równowagę w budżecie.

Część urzędowa.

J. E. minister sprawiedliwości mianował Piotra Macukiewicza, adjunkta przy zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie, kontrolorem tego zakładu.

Rada szkolna krajowa uchwaliła pisemne podziękowanie dla trzech nadzorców szkolnych dyecezyi krakowskiej a mianowicie:

Księdza Jana Chełmeckiego, księdza Zygmunta Wołka i księdza Wojciecha Jencza za troskliwe i odpowiedne prowadzenie konferencyi nauczycielskich; zaś pochwały nauczycielom Wandasiewiczowi, Klimondzi, Przylibskiemu, Myszy, Badańczykowi, Batorskiemu, Majewskiemu z Krzeszowic, Ceranowiczowi, Juszczakiewiczowi, Gadomskiemu, Gumińskiemu, Lubczyńskiemu, Olszewskiemu i Bieleckiemu za opracowanie tematów na konferencye wniesionych.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 14. kwietnia 1869.

W skutek przedstawienia reprezentacyi gminy w Tarnopolu nadała Rada szkolna krajowa posady nauczycielek przy tamtejszej głównej szkole panieńskiej. pani Apolonii Marek z płacą 400 złr. i 100 złr. wynagrodzenia za pomieszkanie, pani Józefie Schmidt, z płacą 350 złr. i pannie Maryi Twardowskiej z płacą 300 złr. w. a.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 12. kwietnia 1869.

Rozporządzeniem z dnia 30. października 1868 roku l. 9071 ogłosiła Rada szkolna krajowa konkurs upływający z dniem 15 kwietnia b. r. do nadsyłania rękopisów elementarza, tudzież pojedynczych artykułów do układania książek do czytania dla szkół ludowych.

Gdy jednak termin powyższy okazał się za krótki, Rada szkolna widzi się spowodowaną przedłużyć termin do nadsyłania powyższych rękopisów aż do 15. czerwca b. r. przyczem zwraca się na to uwagę, że nietylko pojedyncze artykuły do książek do czytania ale rękopisy całych książek tej samej osnowy nadsyłane być mogą.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 16. kwietnia 1869.

Gmina Chotyńce w pow. Jarosławskim położona, postanowiła zaprowadzić u siebie uregulowaną naukę szkolną i tym celem aktem erekcyjnym należycie wystawionym zobowiązała się:

1. Istniejący tamże budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela zawsze w dobrym utrzymywać stanie.

2. Dodać na ogród dla szkoły z pastwiska gminnego pod Nr. kat. 5788 zapisanego 589 □ sążni.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi w ratach kwartalnych z dołu, rocznie 200 złr. oraz 20 złr. na opał szkoły.

4. Wypłacać na potrzeby szkolne rocznie 5 złr. i tyleż na premie dla dzieci dobrze się uczących — nakoniec

7. Wypłacać nauczycielowi na usługę szkolną rocznie 4 złr.

Prawo patronatu również jak i prawo prezentowania nauczyciela gmina sobie zastrzegła.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o dobro oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości, z tem oznajmieniem, iż rzeczona szkoła jako trywialna do wystawiania świadectw publicznych upoważniona, uznaną została.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 14. kwietnia 1869.

Część nieurzędowa.

„Wien Abendpost“ z d. 20. b. m. podaje następujący artykuł: „Jeden z tutejszych wielkich dzienników zamieścił pod dn. 15. b. m. korespondencyę ze Lwowa, datowaną d. 12. b. m., która w pierwszym wstępie mówiąc o przybyciu do tegoż miasta profesora Dra. Libelta i opisując świetne tegoż przyjęcie wyraża się o zachowaniu się tamtejszych władz w obec owacyi powitalnych w sposób niesłuszny, przedstawiając szczególnie postępowanie dyrekcyi policyi w zupełnie fałszywem świetle. Donosi tedy taż korespondencya, że dyrekcya policyi oznajmiła prezydyum namiestnictwa, że komitet złożony dla urządzenia przyjęcia Libelta, nie zawiadomił policyi ani o odbyć się mającym pochodzie z pochodniami, ani o wykładach pomienionego profesora; dalej powiada, że policya nie postępowała z tą oględnością i z tym taktem, jaki należało zachować w takim razie. Istotny stan rzeczy sprzeciwia się najzupełniej tym doniesieniom. Nie podano istotnie osobnej prośby o pozwolenie wykładów, co zresztą usprawiedliwia najzupełniej ta okoliczność, że chodziło tu o czysto naukowe wykłady znakomitości naukowej, i to także, że od profesora Libelta jako cudzoziemca nie można było wymagać dokładnej znajomości odnośnych przepisów, istniejących w Austryi. Do tego uwzględnić należy jeszcze i to, że profesor Libelt rozpoczął szereg swoich wykładów zaraz nazajutrz po przybyciu do Lwowa, więc nie przywięzywano żadnej wagi do dopełnienia prostej formalności. Pozwolenie na pochód z pochodniami wydano niezwłocznie, jak tylko komitet w sposób przepisany udał się o to do policyi, a dyrektor policyi ustnie z namiestnictwem się porozumiał. Co do zachowania się dyrekcyi policyi w obec całego uroczystego obchodu przyjęcia dr. Libelta, wystarczy do słusznego ocenienia to, że nie tylko lwowska publiczność, lecz nawet i prasa tamtejsza, która zwyczajnie nie jest szczodrą w pochwałach dla władz bezpieczeństwa, wyraziła się z najzupełniejszem uznaniem o postępowaniu dyrekcyi policyi i o zarządzonych przez nią środkach ostrożności.“

Dnia 19. b. m. odbyło się 187. posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Prezydent Kaiserfeld otworzył posiedzenie o godzinie ¼ na 12tą. Na ławie ministeryalnej zasiadał Jego Exc. minister Berger.

Hrabia Taaffe oznajmił izbie swoją nominacyę na prezydenta ministerstwa.

Minister finansów przesłał projekt ustawy o wybiciu nowej monety złotej.

Deput. Paye przedłożył petycyę wszystkich urzędników leśnych wyższej Austryi i Salzburga z prośbą o uregulowanie ich dotacyi.

Po tem przeszła izba do porządku dziennego.

Traktat pocztowy z Serbią przydzielono komisyi finansowej, po czem przystąpiono do dalszej dyskusyi nad ustawą o podatku gruntowym.

§. 29. złożony z 18 ustępów przychodził ustępami pod dyskusyę. Pierwszych ośm ustępów przyjęto bez zmiany, odrzuciwszy wszystkie poprawki. Przy ustępie 9. postawił deputowany Lohninger wniosek, żeby zamiast ustępu 9., 10., 12. i 13. wniosku komisyi przyjąć ustępy 8. do 10. z przedłożenia rządowego. Po dłuższej dyskusyi, w której zabierali głos deput. br. Kotz, dr. Paye, Grocholski i Wolfrum, przyjęto ustęp §. 29. z poprawką Lohningera.

Odroczone ustępy §. 23. uchwalono zgodnie z §. 29.

§§. 30., 31., 32. i 33. przyjęto bez debaty.

Przy §. 34. postawił br. Szymonowicz poprawkę, żeby dodać słowa: „przez członków wysłać się mających z łona komisyi powiatowych.“ Poprawkę tę po dłuższej debacie przyjęto, podczas kiedy inną poprawkę Mertlitscha odrzucono.

Przyszłe posiedzenie d. 17. b. m.

Posiedzenie komisyi konstytucyjnej izby deputowanych Rady państwa z dnia 16. b. m. (Dokończenie.) Dep. Zyblikiewicz czyni uwagę, że nie spodziewał się omówienia punktu 8go ze stanowiska dualizmu i pojednania, gdyż Węgry weszły w pojednanie z Chorwacyą, a tem samem zaprowadziły zmianę w wewnętrznem swojem ukształceniu nie pytając się zachodniej Austryi, dla tego i zachodnia Austrya ma prawo przyznać Galicyi te same koncesye, które nawet nie sięgają tak daleko jak dane Chorwacyi; nie spodziewał się także omówienia ze stanowiska zasady parlamentarnej gdyż i w Węgrzech, pomimo pojednania z Chorwacyą, zasada parlamentarna nie została zmienioną.

Dep. Grocholski oświadcza, że niechce ministra bez teki, lecz musi być minister fachowy, jak tego wymaga 8. punkt rezolucyi.

Minister Dr. Giskra wykazuje, że podwójna odpowiedzialność namiestnika z jednej strony przed

Sejmem, z drugiej przed rządem centralnym widocznie musiałaby sprowadzić zamieszania i sądzi, że nie jest dążnością wynikającą z właściwości kraju, iż jak wprzód nadmienił tak drakońska surowość w sprawach propinacyjnych zostaje rozwijaną, która z istniejącemi ustawami nie stoi w harmonii.

Dep. Dr. Ziemiałkowski rozbiera, że od lat kilku dzienniki podszczuwają przeciw prawu propinacyi, i że dla tego przestępstwa uderzająco się mnożą. Nie należy dopuszczać do tego, aby cały lud przeciw temu prawu, które przecież prawnie istnieje i majątek 100 milionów wyobraża, poduszczano i dlatego całkiem jest nie naturalnem, że przestępstwa przeciw temuż ostrzej karane być musiały.

Dep. Kuranda. Stanowisko, jakie Węgry dały Chorwacyi, nie może być przytaczane za przykład dla Galicyi; odrębne stanowisko kraju liczącego 800.000 mieszkańców ma dla Węgier daleko mniejsze znaczenie, niż skutki jakie miałoby stanowisko odrębne królestwa ze znaczeniem terytoryalnem, geograficznem i politycznem Galicyi dla tejstronnej połowy monarchii. Nadaniem odrębnego stanowiska Chorwacyi (które bynajmniej nie zadowoliło całego kraju) Węgry uratowały resztę swej jedności; inaczej byłoby u nas, gdzie wiele innych krajów domaga się głęboko sięgających stanowisk odrębnych; z jakichże powodów moglibyśmy im takowych, odmawiać jeżeli je Galicyi nadamy. Węgry scentralizowały się koncesyą daną Chorwacyi, my rozćwiartujemy państwo zezwalając na rezolucyą galicyjską. Pyta się w końcu mowca: co wtedy zostanie dla reprezentacyi państwa, jeżeli tak ważne sprawy na rzecz Sejmu galicyjskiego wydzielone będą; gdzie wtedy pozostanie równość z węgierską reprezentacyą państwa, która posiada całą pełnię władzy prawodawczej?

Dr. Ziemiałkowski usiłuje z §. 11. ustawy o reprezentacyi państwa dowieść, że nawet po odłączeniu zmniejszonych rewizyą dla Sejmu spraw, jeszcze wiele ważnych przedmiotów pozostaje reprezentacyi państwa.

Dr. Kuranda mniema, że odnośnie do Galicyi wtedy reprezentacyi państwa bardzo mało zostanie przedmiotów. Niepodobnem jest, aby reprezentacya państwa zaprowadzała federalizm i to na korzyść Galicyi. Gdyby np. przyjęto punkta rezolucyi, niemożnaby ich innym krajom odmówić. Zgromadzenie to jest zapewne ożywione życzeniem uwzględnienia, o ile można, życzeń Galicyi, lecz przystać na nie w wymaganej rozciągłości nie jest w możności mimo wszelkich sympatyi. Jest to smutna, ale konieczna odmowa.

Dep. Dr. Ziemiałkowski odnosi do tego, co dep. Dr. Sturm na ostatniem posiedzeniu powiedział i mniema tylko, że znaczna istnieje różnica między tam co członkowie podkomitetu omawiali, a tem, co podkomitet postanowił. Jeżeli jednak w r. 1867 przyznać chciano Galicyi dzisiejszemu odpowiednie stanowisko, dla czegoż tego dziś uczynić nie można.

Dep. Dr. Sturm podaje do wiadomości, że dep. Dr. Ziemiałkowski słuszność jego na ostatniem posiedzeniu objawionych zdań uznaje, zarzuca jednak, że wtedy ze strony polskiej nie żądano tyle jak teraz, i że odtąd nie przedmiotowa lecz podmiotowa zmiana przez wypadłą w pośród tego czasu rezolucyą sejmu galicyjskiego nastąpiła, i że zdaniem jego panowie z Galicyi tylko dla tego przeciw konstytucyi głosują, że nie wszystkie ich wnioski przyjęto. Lecz zmiana w postanowieniach zasadniczych konstytucyi, jaką rezolucya w sobie obejmuje, nie może być dozwoloną.

Minister Dr. Giskra oświadcza, że Rada państwa nietylko na pojedyncze kraje, lecz głównie na całość wzgląd zwracać musi; gdyby Galicyi takiego stanowiska odrębnego dozwolono, i postawiono się przytem na stanowisku pojedynczego kraju, nie możebnemby było niedać i innym krajom tego samego, przez to atoli wprowadzonoby federalizm, zachodnia Austrya byłaby rozćwiartowaną na 17 słabych pojedynczych części i nie opartoby się sile, jaką Węgry w swej jednolitości przedstawiają. Podał on to do namysłu i z tego powodu uważa wymagania rezolucyi za nieprzyjmowalne.

Przy głosowaniu odrzucono punkta 4 i 8 wszystkiemi głosami przeciw głosom deputacyi galicyjskiej. Odrzucone zostają również pozostawione do następnego głosowania punkta: „prawodawstwo co do głównych zarysów organizowania władz sądowych i administracyjnych“, i „uchwalać się mające i powołane tam ustawy dla przeprowadzenia ustaw zasadniczych państwa o ogólnych prawach obywateli państwa, o władzy sądowej, rządowej i wykonawczej.“

Odnośnie do punktu 5 i 6 czyni uwagę minister finansów, że dobra skarbowe po największej części sprzedane zostały, prócz jednych, które obciążone listami zastawnemi, małą wartość przedstawiają.

Co się tyczy salin, rząd bez tego nie ma zamiaru sprzedawania ich lub zamiany i dla tego wymagania rezolucyi są prawie bezprzedmiotowe.

I te obadwa punkta przy głosowaniu zostają odrzucone.

Następnie wnosi sprawozdawca Dr. Kaiser, aby podkomitet wnioski swe sformułował i aby je na najbliższem posiedzeniu, które w poniedziałek nastąpi, przedstawił.

Jako uzupełnienie powyższego sprawozdania, najlepsze jeszcze szczegóły podaje „Reichsrathscorrespondenz“:

Dep. Sturm ponownie wskazał, że obecna reprezentacya państwa, która uchwaliła konstytucyę z współdziałaniem deputowanych galicyjskich usiłując jak najrzetelniej zadość uczynić słusznemu życzeniu autonomii krajów, nie może niszczyć własnego dzieła, a w razie gdyby konstytucya nie mogła rzeczywiście zadowolić ludów Austryi, dla uchylenia tego smutnego objawu jeden tylko parlamentarny jest środek, aby Cesarz obecną Izbę deputowanych a tem samem i sejmy rozwiązał, a rządowi swemu kazał uczynić nowo wybranej reprezentacyi takie przedłożenia, któreby zdolne były zadowolić ludy.

Względnie punktu 7 (najwyższy sąd) wnosił dep. Rechbauer, aby ustanowionym został dla Galicyi najwyższy sąd i trybunał kasacyjny, który z najwyższym sądem w Wiedniu w ten sam sposób byłby związany, jak niegdyś w Weronie senat najwyższego sądu z wiedeńskim najwyższym sądem.

Następnie stawiał dep. Dr. Rechbauer względnie punktu 8 wnioski: 1) aby namiestnik krajowy za wykonanie ustaw krajowych odpowiedzialnym był reprezentacyi krajowej, 2) aby minister bez teki z Galicyi powołanym był do rady korony, w razie jeżeli żaden minister fachowy z tego kraju nie znajduje się w radzie korony. Nad obu temi wnioskami nie głosowano jednak, gdyż delegowani z Galicyi oświadczyli, że nie mogą na to przystać.

Obie izby sejmu węgierskiego mają odbyć pierwsze posiedzenie swoje d. 23. b. m. Uroczyste zagajenie sejmu od tronu nastąpi d. 24. b. m. W węgierskiem ministerstwie spraw wewnętrznych rozpoczęły się obrady, których zadaniem jest wypracowanie projektu urządzenia policyi państwa. „Hazank“ pisze co następuje ze względu na różne stronnictwa w izbie niższej: „Gdyby rząd tylko takie ustawy chciał inaugurować, z któremi zgadza się każdy członek jego stronnictwa, toby te ustawy pozostały daleko za postępem ducha czasu; potrzeba więc, żeby rząd bez względu na konserwatywne stronnictwo Deaka szedł naprzód, a będzie go w tem wspierała opozycya.“ Zresztą zdaje się, że pomiędzy rozmaitemi stronnictwami izby nie ma ściślejszego porozumienia. Ellenöö użalał się, że skrajna lewica zamierza utworzyć znowu osobny klub.

„France“ pisze: „Przed kilkoma dniami donosiła depesza z Petersburga, że rząd rosyjski wystosował memorandum do mocarstw w sprawie tureckiego indygenatu i że ma zamiar zwołać nową konferencyę. Wydanie memorandum jest faktem, ale mylnem jest doniesienie, jakoby Rosya myślała o tem, żeby spowodować nowe zebranie się reprezentantów mocarstw. Może być mowa tylko o wymianie depesz i zapewnie tylko do tego ograniczy się gabinet rosyjski w swoich krokach.“

„Fran. Corresp.“ dowiaduje się, że p. Lavalette przy sposobności tygodniowej recepcyi dyplomatycznego ciała w dn. 15go b. m. starał się uspokoić reprezentantów obcych mocarstw co do stanu i ewentualnej doniosłości, toczących się w chwili obecnej rokowań pomiędzy Belgią a Francyą. P. Lavalette nie taił, że zaszły pewne trudności, które nie dozwalają na bezpośrednie załatwienie tej sprawy, ale wyraził silną nadzieję, że układy te prędzej lub później doprowadzą do pożądanego rezultatu, jak również dał stanowcze zapewnienie, że nie przekroczą one nigdy granic kwestyi czysto ekonomicznej, i w żadnym razie nie wezmą obrotu zagrażającego ogólnemu pokojowi Europy. W tym względzie odwoływał się do mowy swojej w ciele ustawodawczem i otrzymał z tego powodu jednogłośne gratulacye od zagranicznej dyplomacyi. Belgijscy mężowie stanu, którzy przy rozpoczęciu rokowań okazywali się bardzo mownymi i otwartymi, zachowują od kilku dni milczenie. W związku z kwestyą francusko-belgijską zostaje prawdopodobnie to, że „Constitutionnel“ z ostatniego sprawozdania p. Frére Orban do Króla Belgów wyjmuje porównawczą tabelę obrotu handlowego pomiędzy Francyą a Belgią i przychodzi do tego rezultatu, że Francya jest najlepszym kupcem Belgii, gdyż wywóz z Francyi do Belgii jest o 50 milionów mniejszy, niż dowóz z Belgii do Francyi i ponieważ Francya zakupuje w Belgii za 105 do 120 milionów więcej, niż nawet Anglia. „Constitutionnel“ kończy swój artykuł temi słowy: „Czyż potrzebują te tabele komentarza? Czyż nie okazują one najwyraźniej, że oba narody zyskałyby tylko na tem, gdyby te związki ekonomiczne, które je łączą, zostały utrzymane.

Krążące od niejakiego czasu w Paryżu pogłoski o bliskiem rozwiązaniu kwestyi rzymskiej zbija „Constitutionnel“ w sposób następujący: „Nie widzimy potrzeby zbijania pogłosek aż nadto widocznie i niezręcznie zmyślonych, które pewne dzienniki francuzkie od niejakiego czasu usilnie rozpowszechnić się starają. Co do Rzymu i Włoch, to wystarczy powtórzyć niektóre z tych pogłosek, aby publiczność przed przyjmowaniem ich w dobrej wierze ostrzedz. Raz donoszą, że p. Vimercati rozpocznie wkrótce stanowcze umowy z pewnym dostojnikiem względem kwestyi obsadzenia Rzymu. To znowu piszą, że Venosta zabierze z Paryża traktat, który zawiera przyrzeczenie ewakuacyi Rzymu. Nakoniec donoszą, że cały Rzym i kardynałowie mieli to zauważać, że papież przy sposobności swojego jubileuszu weźmie inicyatywę w odstąpieniu władzy świeckiej królowi Wiktorowi Emanuelowi. Podają nawet najdokładniejsze szczegóły o warunkach i zastrzeżeniach, które mają być połączone z tym wielkim aktem. Są to istotnie strasznie nędzne koncepta i tak nieprawdopodobne, że nie mogą nawet nikogo w błąd wprowadzić.

Druga izba włoska zawotowała na posiedzeniu swojem z d. 15. b. m. na budowę dróg w prowincyach neapolitańskich 21 milionów lirów w ratach po 3 miliony na rok; na posiedzeniu z d. 16. b. m. rozpoczęto dyskusyę nad projektem ustawy odbierającej klerykom uwolnienie od służby wojskowej. Jenerał Lamarmora przemawiał przeciwko tej ustawie.

„Opinione“ donosi, że pomiędzy włoskim ministrem finansów a bankiem narodowym przyszło już do ugody co do głównych zasad ugody, mocą której bank obejmuje administracyę kas państwa i daje tytułem gwarancyi pożyczkę 100 milionów na 5%. Za to daje bank także pewien procent od wkładek zrobionych przez państwo w bieżącym rachunku. Istnienie towarzystwa bankowego przedłużono do r. 1900. Bank otrzymuje upoważnienia do otworzenia kas eskontowych tam gdzie tego potrzeby handlu wymagają i wziąć w nich udział pewną wkładką kapitału. Dla jednej grupy prowincyi neapolitańskich miałby bank neapolitański otwierać kasy. W skutek tej ugody postanowiła rada administracyjna banku, żeby na jeneralnem zgromadzeniu zaproponować podwojenie kapitału bankowego.

Medyolańska „Perseveranza“ nie daje w zupełności wiary pogłoskom, jakoby stolica Lombardyi była niebezpiecznem centrum mazzinizmu, który grozi rozszerzyć się z tamtąd po całych Włoszech, sądzi jednak, że rząd uczyniłby dobrze, gdyby zwracał pilną uwagę na ruchy tamtejszych podejrzanych stronnictw i żeby w danym razie zażądał od parlamentu upoważnienia do stłumienia ich energicznemi środkami.

W Neapolu podobało się d. 12. b. m. jakiemuś niewyśledzonemu dotąd indywiduum zabawić się znowu explozyą jednej z owych znanych bomb tekturowych. Nikt na szczęście nie został zraniony i nie było widać nawet tego przestrachu, jaki w takich wypadkach opanowuje zazwyczaj przechodzących.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś, o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wnioski sekcyi IV. w sprawie kwaterunku c. k. wojska i ochotniczej straży ogniowej; sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 2) Przyjęcie pisarza dziennego dla registratury magistratu; sprawozd. radny p.

Dr. Juliusz Kolischer. 3) Wnioski zaprowadzenia oświetlenia w nowo utworzonych ulicach na Żółkiewskiem. 4) Projekt ustawienia lwa ratuszowego na miejscu publicznem; sprawozd. radny p. Dr. Hönigsmann. 5) Wypłata należytości za dokonane restauracye kanału w zabudowaniu sądu kryminalnego; sprawozd. radny p. Slaski. 6) Wnioski w sprawie importu mięsa do Lwowa; sprawozd. radny p. Dr. Milleret. 7) Podanie p. Marcina Marynicza (właściciela realności pod Nr. 358-$9^3/_4$) o nadanie prawa miejskiego; sprawozd. radny p. Patraszewski. 8) Podania o przyjęcie do gminy księży Ignacego Goli i Sebastyana Martyńskiego. 9) Podanie o przyrzeczenie przyjęcia do gminy Władysława Korczewskiego; sprawozd. radny pan Patraszewski.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 21. kwietnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 6 złr. 75 c. do 7 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 ℔ 2 złr. 90 c. do 3 złr. 20 c, kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 45 c., koniczyna 180 ℔ 32 złr. — c. do 36 złr., rzepak 150 ℔ — złr. — c. do — złr., lnianka 150 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. 40 c. do 11 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

	Miejsce targu:									
	Dynów		Brzozów		Dukla		Żmigród		Krosno	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	.	4	23	4		3	50	3	45
„ żyta	3	40	3	54	2	97	2	60	3	29
„ jęczmienia . .	2	60	2	52	2	40	2	20	2	17
„ owsa	1	80	1	88	1	85	1	80	1	77
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	2	20	2	60
„ kukurudzy . . .	.	.		.		.	.	.	2	62
„ ziemniaków . .	.	68	.	60	.	75	.	60	1	20
Grochu	.	.	3	46	2	50	3	.	3	56
Cetnar siana	1	10	1	63	1	32	1	20	1	40
Sąg drzewa twardego	4	60	5	50	5	50		.	7	60
„ „ miękkiego	3	40	3	50	3	20	.	.	5	20
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	12		12	.	14
Miara wina	.	.		60	1	.	.	.	1	.
„ piwa	.	.		16	.	20		.		28
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	30	.	15	.	15
„ bez wiktu .	.	.	.	.	.	50		30	.	30

— Subkomitet komisyi ekonomicznej izby deputowanych Rady państwa ukończył obradę nad ustawą względem uzupełnienia sieci kolei żelaznych nowemi liniami.

Z tych nowych linii następujące mają być najpierwej zbudowane:

1. Od jednej ze stacyi kolei lwowsko-czerno-wieckiej ku Szigetowi.

2. Od kolei Przemysko-lisieckiej na Stryj i Stanisławów do granicy rosyjskiej pod Husiatynem.

3. Z Munkacza na Stryj i Lwów do granicy królestwa polskiego.

4. Z Przemyśla do granicy węgierskiej (Przemyśl-Lisko).

5. Z Preszowa do Tarnowa z przedłużeniem do granicy królestwa polskiego.

6. Z Oświęcimia do linii Koszyce-Bogumin z ramionami do Krakowa i Bielska.

7. Od kolei północnej (z Ołomuńca) na Jägerndorf do połączenia z siecią kolei pruskich.

8. Od kolei morawsko-szląskiej (z Sternbergu) na Schönberg do granicy hrabstwa Glatz.

9. Od kolei pragsko-berneńskiej pod Wildenschwert do granicy pruskiej pod Mittelwalde.

10. Z Reichenbergu przez powiat friedlandski do granicy pruskiej.

11. Z Morawii do kolei węgierskiej północno-zachodniej.

12. Z Iglawy do kolei Franciszka Józefa pod Wesseyl lub Budweisen.

13. Z Lincu do Budweisu w miejsce kolei konnej z linią boczną na Mauthhausen do kolei Rudolfa.

14. Z Insbruku do Feldkirch i Bregenz dla połączenia z kolejami szwajcarskiemi i bawarskiem.

15. Z Wiednia do kolei Rudolfa z przedłużeniem na St. Johann do kolei Insbruck-Feldkirch.

16. Z Gracu do granicy węgierskiej wschodniej.

17. Od kolei południowej przez Karyntyę i Tyrol do kolei Brennerskiej.

18. Z St. Peter do Fiumy.

19. Przez Istryę do Pola, dla połączenia z poprzednią.

20. Z Spalato na Knin dla połączenia z siecią austryacko-węgierską z ramionami do Krainy i Lublany.

Ostatnia poczta.

Peszt, 20. kwietnia. Baron Kemeny odpiera w „Naplo" wszelkie projekta połączenia się.

Medyolan, 19. kwietnia. Władze odkryły sprzysiężenie mazzinistowskie. Skonfiskowano bomby Orsiniego i dokumenta tajnemi znakami pisane i aresztowano 6 osób.

Bukareszt, 19. kwietnia. Rząd przedsięwziął energiczne kroki dla zapobieżenia zbierania się band bułgarskich w Rumunii. Ponieważ zarządzone środki bywają ściśle wykonywane, rząd wkrótce zapanuje nad ruchem. Bułgarom opierającym się wytoczono proces kryminalny.

Marsylia, 20. kwietnia. Książę Napoleon *odpłynął* dzis zrana do Włoch.

Florencya, 20. kwietnia. Budżet na rok 1870 zawiera następujące cyfry: Dochody zwyczajne i nadzwyczajne 913,846.000, wydatki zwyczajne i nadzwyczajne 1.024,787.000; niedobór 110 milionów. Tu dodać należy bilans operacyi z dobrami kościelnemi przynoszące dochód $83^1/_2$ milionów, wydatki zaś obliczono na $47^1/_2$ mil. Powyższy niedobór zmniejszy się zatem o pozostałą z tej operacyi resztę, t. j. o 36 milionów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. kwietnia.

Hotel George: PP.: Augustynowicz Sew., z Szeptyc. — Dylewski Mar., z Rolowa. — Radziejewski Ed., z Ditkowic.

Hoetl europejski: Czarkowski Ant., z Podola.

Hotel Langa: Greuzinger Fr., c. k kom. woj, z Klausenburga. — Dr. Rappaport J, z Warszawy. — Sengórski Jerzy, z Mołdawy. — Szymańskl Nep., z Kądzielny.

Hotel angielski: Pawlikowski Konst, c. k. pers. major, z Brześcian. — Pawłowski Kaz., z Hulczy. — Mrozowicki Just, z Stanisławowa.

Hotel Kuhna: Czarnecki Jan, z Kaczanówki.

Hotel Krynickiego: Ciemierzyński Józef, z Brzozdowic.

Hotel krakowski: Lisowski Rud., z Jaksmanic. — Łokociejowski Adolf, z Lipska.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. kwietnia.

PP. Rodakowski Max., c. k. pułkownik, do Gródka. — Chlebick Franc., c. k. kapitan, do Jarosławia. — Möser Ferd., c. k. major, do Przemyśla. — Pessiak Edw., c. k. kapitan, do Czerniowiec. — Hr. Rozwadowski Rysz., do Zakrzewic. — Barański Karol, do Chłopczyc — Bogusz Gr., do Dusanowa — Doliński Fr, do Mrowli. Keszycki Józef, do Dzwiniaczki. — Kiełbiński Lud, do Stanisławowa. — Poten K., do Olszanki. — Martycz-Jaworski Wład., i Demitrowicz Uniatycki Wilh., do Sambora. — Warteresiewicz Alex., do Szwejkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. kwietnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.12	+ 4 7	62	W. mi.	1
2. god. po poł.	327.87	+ 9 0	63	W d. s.	1
10. god. wiecz.	327.80	+ 6 3	69	— m	1

Dnia 21. kwietnia 1869 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

15. 41. 2. 61. 82.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 5. i 19. maja 1869.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „**Margarethe**" (Faust), opera w pięciu aktach. Przedostatni występ p. Emanuela Carrion.

Jutro (przedst. pol.) „**Pojęcia pani Aubray**", komedya w 4 aktach. Czwarty występ p. Marceli Borkowskiej (Biedrońskiej), a pierwszy p. Józefa Teksla z Warszawy.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 21. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	217	25	218	—
„ kol. lw.-czern.	187	40	187	40	187	—	187	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	88	—	89	—
„ pap. czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	50	91	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	78	25	78	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	91	60	92	—
Gal. zakł. kr. włość.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	40	73	—
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	50	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	73	5	80
„ cesarski	—	—	—	—	5	77	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	84	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	$62\frac{1}{2}$	1	$63\frac{3}{4}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. kwietnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.—	70.10
od kwietnia do października po 5%	69.80	69.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	55.50	56.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	205.—	206.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	205.—	206.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	92.—	93.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.20	101.20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.—	102.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	123.30	123.50
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	92.25	92.75
Czech	92.—	92.50
Węgier	81.—	82.—
Galicyi	72.50	73.—
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Bukowiny	72.—	73.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.50	101.—

2. Akcye.

Banku narodowego	725.—	727.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	285 90	286.10
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	830.—	832.—
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	317.—	317.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2302	2306
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	332.50	333.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	232.60	232.80
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	185.—	186.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	216.50	217.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	187.—	187.50
Austr towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	573.—	575.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.60	95 80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	91.50	92.—
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	92.25	92.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.50	110.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
„ „ „ „ „ w. a.	91.—	91.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	99.50	100.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.—	163.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	58.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
Palfiego „ 40 „ „	35.—	36.—
Clarego „ 40 „ „	37.50	38.—
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—
Waldsteina „ 20 „ „	24.50	25.—
Keglevicha „ 20 „ „	17.—	17.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.50	103.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.70	103.50
Hamburg za 100 M. B.	91.80	92.—
Londyn za 10 ft. szt.	124.55	124.75
Paryż za 100 fr.	49.55	49.55

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85	5.87
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95	9.96
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	70
„ „ z procentami z maja i listopada	61	—
„ „ w srebrze	69	90
Losy z 1860. roku	101	20
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	286	20
Londyn 10 funtów szterlingów	124	30
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(895) **Kundmachung.** (2)

Nro. 4906. Am 1. Mai l. J. tritt in Cisna ein k. k. Postamt für den Brief-, Fahr- und Staffetten-verkehr ins Leben, und mittelst eines täglichen sich an die bestehenden Botenfahrten Baligród-Lisko anschließenden Botenfahrtkurses Cisna-Baligród mit dem Postamte Lisko in nachstehender Coursordnung in Verbindung:

Von Cisna

täglich um 3 Uhr Nachmittag, in Baligród am folgenden Morgen um 4½ Uhr, in Lisko um 6 Uhr 50 Minuten Früh.

Von Lisko

täglich um 3 Uhr 10 Minuten Nachmittags, in Baligród um 5½ Uhr Nachmittags, in Cisna um 7 Uhr 5 Minuten Abends.

Vom gleichen Zeitpunkte wird sich auch das Postamt Baligród mit dem Staffettendienste befassen.

Bestellungsbezirk des Postamtes Cisna: Buk, Cisna, Dołżyce bei Cisna, Habkowce, Kalnica, Krzywe bei Cisna, Liszna bei Cisna, Przysłup, Smerek, Solinka, Strubowiska, Woltlina, Zubracze.

Von der k. k. galiz. Post-Direction

Lemberg, den 14. April 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 4906. Z dniem 1. maja b. r. wejdzie w Ciśnie c. k. urząd pocztowy dla obrotu poczty listowej i wartościowej i sztafet w życie, i łączyć się będzie zapomocą codziennego kursu jazdy posłańczej Cisna-Baligród z istniejącą jazdą posłańczą Baligród-Lisko, łączyć się mającą z c. k. urzędem pocztowym w Lisku w następującym porządku:

Z Cisny

codzień o godz. 3ciej po południu, w Baligrodzie o godz. 4tej min. 50 wieczór, z Baligrodu o 4½ godz. zrana, w Lisku o godz. 6tej min. 50 zrana.

Z Liska

codzień o godz. 3ciej min. 10 po południu, w Baligrodzie o godz. 5½ po południu, w Cisnie o godz. 7mej wieczór.

Odtąd zajmować się będzie oraz urząd pocztowy w Baligrodzie służbą sztafetową.

W obręb urzędu pocztowego w Ciśnie wchodzić będą następujące gminy: Buk, Cisna, Dołżyce, Habkowce, Kalnica, Krzywe, Liszna, Przysłup, Smerek, Solinka, Strubowiska, Woltlina i Zubracze.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 14. kwietnia 1869.

(896) **Edykt.** (2)

Nr. 6356. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Tytusa Szalaya, że przeciw niemu Paje Wolf, kupcowa w Wiśniczu zamieszkała, przez p. Dr. Kwiatkowskiego pod dniem 4go kwietnia 1869 L. 6356 wniosła pozew z prośbą o nakaz płatniczy sumy wekslowej 144 złr. w. a. z pn., w załatwieniu tegoż pozwu został wydany nakaz płatniczy pod dniem 13. kwietnia 1869 do L. 6356 z terminem zapłaty trzechdniowym.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tytusa Szalaya jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dr. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w oznaczonym czasie albo zarzuty wniósł, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, 13. kwietnia 1869.

(892) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 68. Von Seite der Mrzygłoder Gutsverwaltung im Namen der Herren Eigenthümer Simundt & Kirchmayer wird hiemit bekannt gemacht, daß am 4. Mai 1869 die öffentliche Licitation wegen Verpachtung der Maierhöfe zu Olchowce und Zahutyn in der Sanoker Bezirkshauptmannschaft gelegen, auf die sechsjährige Pachtdauer von 24. Juni 1869 bis 23. Juni 1875 im Sitze der Gutsverwaltung zu Tyrawa solna abgehalten werden wird.

Die Area im Olchowcer Maierhofe besteht in

Aecker	183	Joch	803	□Klaft.
Wiesen	68	„	80	„
Hutweiden	44	„	632	„

Zum Ausrufspreise wird der jährliche Pachtzins von 2000 fl. öst. W. angenommen.

Die Area im Zahutyner Maierhofe besteht in:

Aecker	199	Joch	1290	□Klaft.
Wiesen	21	„	7	„
Hutweiden	173	„	986	„

Zum Ausrufspreise wird der jährliche Pachtzins von 1200 fl. öst. W. angenommen.

Schriftliche Offerte mit einem 10% tigen Vadium des Ausrufspreises versehen müssen bis zum 3. Mai 1869 Abends bei der Gutsverwaltung in Tyrawa solna überreicht werden.

Jeder Pachtlustige hat vor Beginn der Licitation ein 10% Vadium des Ausrufspreises entweder im Baaren oder in Staatspapieren zu erlegen.

Die Licitationsbedingnisse können jederzeit bei der Guts-Verwaltung in Tyrawa solna eingesehen werden.

Pachtlustige werden hiemit eingeladen, am bestimmten Tage und Orte sich zur Licitation einzufinden.

Guts-Verwaltung Mrzygłód.

Tyrawa solna, am 12. April 1869.

(891) **Kundmachung.** (2)

Nro. 9286. Der mit h. k. k. Justiz-Ministerial-Erlasse ernannte Advocat Dr. Paul Duniecki mit dem Standorte in Kolomea hat den Diensteid am 15. December 1868 abgelegt; was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Oberlandesgerichte.

Lemberg, am 7. April 1869.

(899) **Ogłoszenie.** (2)

L. 1355. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie wiadomem czyni, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 5. sierpnia 1868 l. 32514 celem zaspokojenia wywalczonej przez Wolfa Gottlieb u Matwieja Haliczki kwoty 200 zł. w. a. z przynal. rozpisaną została egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 35 rep. 7 w Wierzbny położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, a własnością dłużnika Matwieja Haliczki będącej, w trzech nowych terminach, t. j. 3. czerwca 1869, 3. lipca 1869 i 3. sierpnia 1869, każdą razą o godzinie 11. przed południem na miejscu w Wierzbnie, powiecie Jarosławskim odbyć się mających, a to z tem, że w pierwszych dwóch terminach takowa realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową 1200 zł. w. a., zaś w trzecim poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Opisanie i oszacowanie tej realności, jako też warunki licytacyjne w registraturze tegoż sądu przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sieniawa, dnia 23. marca 1869.

(900) **Edykt.** (1)

Nr. 9133. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż na prośbę fundacyi Stanisława hr. Skarbka dla ubogich i sierót w Drohowyżu pod dniem 20go lutego 1869 L. 9133 wniesiono dla p. Amalii de Hacke z domu de Rode, z życia i miejsca pobytu niewiadomej, a w razie jej śmierci dla jej spadkobierców z życia, miejsca pobytu i imienia niewiadomych w sprawie tejże fundacyi przeciwko niej o uwolnienie przestrzeni gruntów 5 morgów 765 □ sążni pod kolej Lwowsko-Brodzką zajętych, i 1 morg 567 □ sążni Adamowi ks. Sapieże z komplexu realności we Lwowie pod L. 486, 487, 530 2/4 Kortumówką zwanych ustąpionych, z pod hypoteki obowiązku utrzymywania pomnika dla ś. p. Maryi, Małgorzaty, Fryderyki 3ga im. de Kortum postawionego Dom. 1, p. 54 n. 12 on. intabulowanego, obrońcę z urzędu w osobie p. adwokata Dr. Maly postanowił z zawezwaniem, aby się względem proszonego uwolnienia oświadczył.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. lutego 1869.

(898) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 420. Ces. król. sąd powiatowy w Sieniawie Michałowi Niedzielskiemu, z miejsca pobytu niewiadomemu wiadomem czyni, że przeciw niemu Józef Folger pozew de praes. 26go stycznia 1869 L. 420 o zapłatę 45 złr. a. w. wytoczył, i że mu dla obrony praw jego w tym sporze kurator w osobie p. Józefa Mistalskiego postanowiony został.

Wzywa się więc pozwanego, ażeby na terminie wyznaczonym na dzień 12go lipca 1869 albo osobiście się stawił, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczył, lub innego zastępcę sądowi oznajmił, inaczej złe skutki swej winie przypisać będzie musiał.

Od c. k. sądu powiatowego.

Sieniawa, dnia 10. marca 1869.

(901) **Edict.** (1)

Nro. 13603. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen Wechsels dto. Lemberg 4. November 1867 über 300 fl., von Herz Ettinger an eigene Ordre ausgestellt, von Alexander Borkowski akzeptirt, vier Monate a dato in Lemberg zahlbar, aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte hiezu um so gewisser nachzuweisen, widrigenfalls derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Lemberg, am 24. März 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 13603. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy zgubionego wekslu z daty Lwów 4. listopada 1867 na 300 złr. a. w., przez Herza Ettingera na własną ordrę wystawionego, przez Aleksandra Borkowskiego akceptowanego, płatnego cztery miesięcy od daty we Lwowie, ażeby go w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli i prawa swe do niego wykazali, gdyż w razie przeciwnym za amortyzowany uznany będzie.

Lwów, dnia 24. marca 1869.

(897) **Kundmachung.**

Nro. 6062. Das Krakauer k. k. Oberlandesgericht hat unterm 23. März 1869 Z. 5165 den Beschluß gefaßt, daß die in Zürich erscheinende politische Zeitschrift „Polska" in den ersten Nummern in dem Absatze „Nasz program" den Thatbestand des im §. 158 c S. G. B. bezeichneten Verbrechens des Hochverrathes enthalte, und deshalb das Verbot der weiteren Verbreitung der Nr. 1 dieser Zeitschrift ausgesprochen wurde.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Krakau, den 6. April 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 6062. Ces. król. sąd krajowy wyższy na dniu 23go marca 1869 r. do L. 5165 uchwalił: że treść artykułu „Nasz program" umieszczona w wychodzącem w Zurychu czasopiśmie politycznem pod nazwą „Polska" zawiera zbrodnię stanu w §. 158 lit. c u. k. oznaczoną, i że w skutek tego rozpowszechnienie dalsze Nr. 1. czasopisma „Polska" jest zakazanem.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Kraków, dnia 6. kwietnia 1869.

(840) **Kundmachung.** (3)

Nro. 5723. Zur Hereinbringung der dem Jacob Grünnberger als Rechtsnehmer des Wolf Lichtmann gegen Ludwig Herbst und respect. dessen Erben auf Grund rechtskräftigen Schiedsspruches dto. Tarnów 13. März 1865 gebührenden Forderung pr. 195 fl. ö. W. s. N. G. wurde mit h. g. Beschlusse vom 4 März 1869 Z. 3133 die executive Schätzung der dem Schuldner gehörigen Realität CNr. 10 in Tarnów Vorstadt Strusina bewilligt und der k. k. Notar Nicefor Więckowski mit dem Vollzuge beauftragt.

Da der Aufenthaltsort der Erbin Fr. Rosa Herbst nicht bekannt ist, so wird zu ihrer Vertretung der Hr. Advocat Dr. Ludwik Pietrzycki als Curator bestellt, ihm obiger Executionsbescheid zugestellt, und Fr. Rosa Herbst mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Tarnów, am 12. April 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.